

ZMIANY W KODEKSIE RUBYK

* W *Acta Apostolicae Sedis*, nr 7 z 1 czerwca 1961 r. str. 388, ogłoszono następującą deklarację Św. Kongregacji Obrzędów:

DEKLARACJA

o wspominaniu dnia powszedniego 4 klasy

Ponieważ tej Św. Kongregacji Obrzędów przedstawiono pewne wątpliwości co do wspomnienia dnia powszedniego 4 klasy w Mszach świętych w szerszym znaczeniu oraz w Mszach wotywnych, dla osiągnięcia większej prostoty w całej sprawie wspomnień, ta Św. Kongregacja postanowiła zdeklarować:

nigdy nie należy wspominać dnia powszedniego 4 klasy ani w Mszach świątecznych, ani w wotywnych nawet konwentualnych.

W Kodeksie rubryk należy zatem zmienić następujące punkty:

a) n. 26 ma brzmieć: „Wszystkie dni nie wymienione w numerach 23—25 są dniami powszednimi 4 klasy, nigdy się ich nie wspomina“.

b) n. 289 na początku ma brzmieć: „We wszystkie dni powszednie 4 klasy... można odprawiać bez wspomnienia bieżącego dnia powszedniego“.

c) Druga część n. 299 ma brzmieć: „W pozostałe dni powszednie odprawia się Mszę z poprzedniej niedzieli, chyba że rubryki przewidują co innego“.

Rzym, w siedzibie Św. Kongregacji Obrzędów, dnia 27 maja 1961.

† K. Kard. CICOGNANI
Bp. Tusculum, Prefekt

Henryk Dante
Sekretarz

JĘZYK POLSKI WE MSZY ŚWIĘTEJ

SACRA CONGREGATIO
RITUUM

Prot. N. D. 32/961

DIOECESIVM POLONIAE

Ad humiles enixasque preces E. mi ac Rev. mi Domini Stephani Cardinalis Wyszyński, Archiepiscopi Metropolitanus Gnesnen. et Varsavien, Primatis Poloniae, Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi a Sanctissimo Domino nostro Joanne Papa XXIII tributis, attentis peculiaribus adiunctis in supplicitis libello expositis, benigne indulset ut

in Missis cantatis, a populo cantari possit in lingua polonica: *Gloria, Credo, Sanctus et Agnus Dei*.

In Missis solemnibus lector, subdiaconus vel diaconus, decantatis latine lectione, epistola et evangelio, possit immediate et versus populum eosdem textus in lingua polonica perlegere.

In Missis cantatis ipse sacerdos, perfecta aut decantata lectione vel epistola et evangelio in lingua latina, possit immediate et versus populum perlegere eosdem textus in lingua polonica.

Servatis de cetero servandis. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Die 7 Julii 1961.

† C. Card. CICOGNANI
S. R. C. Praef.

Henricus Dante
a Secret.

INSTRUKCJA EPISKOPATU POLSKI

o wprowadzenie w życie przywileju Stolicy Apostolskiej z dnia 7 lipca 1961 r.

Konferencja Episkopatu Polski, na 69 posiedzeniu, przyjęła i podaje do wykonania następującą Instrukcję.

I. ŚPIEWANIE STAŁYCH CZĘŚCI MSZY ŚWIĘTEJ

1. Teksty Mszy św.: *Gloria, Credo, Sanctus* wraz z *Benedictus, i Agnus Dei* mogą być śpiewane przez wiernych w języku polskim jedynie w przekładzie zatwierdzonym przez Episkopat. Taki tekst tłumaczenia posiadają wszystkie Kurie Biskupie — przy czym, obok „Credo“ mszalnego, dopuszczalne jest „Wierzę w Boga...“ używane w pa-cierzu.

2. Do wymienionych tekstów mszalnych można wykonywać jedynie te melodie, które otrzymują aprobatę Podkomisji Liturgicznej Episkopatu dla Spraw Muzyki i Śpiewu Kość. Jedną z takich melodii znajduje się w *Śpiewniku Parafialnym* — Wydawnictwo Kurii Biskupiej — Olsztyn, 1961 — str. 74 nn.

3. Po uzyskaniu przywileju Stolicy Apostolskiej, w miejsce tekstów stałych podczas Mszy św. śpiewanych, nie wolno wykonywać innych dowolnych pieśni. Pieśni takie mogą być śpiewane tylko w czasie Mszy św. czytanych, byleby ich treść była zbliżona do poszczególnych części mszalnych.

UWAGA: Czynny udział wiernych we Mszy św. śpiewanej, jeżeli chodzi o śpiewanie stałych części mszalnych, jest następujący:

Wszyscy wierni śpiewają:

- a) **po łacinie:** liturgiczne odpowiedzi:
Amen,
Et cum spiritu tuo,
Gloria Tibi Domine,
Habemus ad Dominum,
Dignum et iustum est.